

והנה מדברי המאמ"ר מבואר שגם הוא מודה לעצם דברי האחרונים שגם לר"ת הברכה מתייחסת לכל ישיבת הסוכה אלא שלדעתו הברכה שמברך בשעת הסעודה פוטרת את כל ישיבת הסוכה עד הסעודה הבאה ואפילו אם היה באמצע הפסק והיסח הדעת, ואם כן גם הוא יודה שמי שעל פי פקודת הרופאים אסור לו לאכול פת, ואפילו בלילה הראשון של חג אינו יכול לאכול כזית פת, יצטרך לברך לישוב בסוכה על כל כניסה וכניסה לסוכה, דבאופן כזה גם המאמ"ר יודה לדברי הט"ז שחזר הדין להיות כדעת הרי"ף והרמב"ם כיון שאין לו סעודה כלל לברך עליה, וכבר נשאלתי בזה ע"י אחד שהרופאים אסרו עליו לאכול אוכל רגיל וכל מאכלו הוא סוג של אוכל נוזלי וגם בלילה הראשון אסרו עליו לאכול כזית פת ושאלני האם לא יוכל לברך לישוב בסוכה כל ימי החג, ואמרתי לו דאדרבה באופן כזה לכו"ע יצטרך לברך על כניסה וכניסה לסוכה כיון שאין לו סעודה לברך עליה.

ועדיין יש לעיין לדעת המאמ"ר איך הדין במי שאוכל פת רק בלילה הראשון של החג ובשאר ימי החג לא יאכל סעודת פת האם סגי בברכה שברך בשעת הסעודה הראשונה לפטור את כל ימי החג, דגם המאמ"ר לא דבר אלא באופן שהוא מתענה יום אחד ואז הסעודה שלפני התענית פוטרת את כל היום הבא וכן הסעודה שלאחר התענית יכולה לפטור למפרע את כל היום הקודם, אבל שיפטור יותר מיום אחד לא שמענו, ומסתבר יותר שכמו שבברכת התורה דעת ר"ת שהברכה פוטרת רק את הלימוד של אותו היום ותו לא וכל יום צריך לברך ברכת התורה הוא הדין בברכת לישוב בסוכה שמברך בשעת הסעודה אינה יכולה לפטור יותר מיום אחד, אלא שגם באותו יום אינה פוטרת אלא מסעודה לסעודה, אבל יותר מיום אחד נראה שאין בכוחה לפטור, ולכן נראה שבמי שאוכל פת רק בלילה הראשון של סוכות גם המאמ"ר יודה שבשאר ימי החג יצטרך לברך על כל כניסה וכניסה לסוכה, ועיין עוד באות הבאה.

ג) כל הפוסקים שהבאנו באות הקודמת סוברים שגם לפי ר"ת כל תשמישי הסוכה חייבים בברכה אלא שמברכים על הסוכה בשעת הסעודה וזה פוטר את כל התשמישים, אכן נראה שלא כל האחרונים למדו כן בדעת ר"ת, ויש להוכיח מדברי הב"ח שסובר דלדעת ר"ת לא תקנו כלל ברכת לישוב בסוכה על שאר התשמישים אלא רק על אכילה בלבד, שהרי דעת הב"ח – הובאה בט"ז ובמג"א – שגם מי שאיננו יוצא מהסוכה חייב לברך על כל סעודה וסעודה לישוב בסוכה ומשום שדעתו בברכתו לפטור רק עד הסעודה הבאה, והמג"א חולק עליו בכל תוקף ותמה על הב"ח דאטו מי שעטוף בציצית וכוין לפטור בברכתו רק עד חצות היום יצטרך אח"כ לברך שוב על הטלית, ונראה לבאר המחלוקת שביניהם, דהמג"א הבין כפי פשטות המשמעות של דעת ר"ת שגם הטיול והשינון חייבים בברכה אלא שמברכים בשעת אכילה וזה פוטר את השינון והטיול, ואם כן כשאחרי אכילתו ממשיך לשבת בסוכה הרי ממשיך הוא את מעשה המצוה שהברכה פוטרתו ואיך יכול הוא ע"י כוונתו להפסיק את הברכה שלא תמשיך לחול על הסעודה הבאה, והרי זה כמכוין שברכת הציצית שנתעטף בה לא תחול אלא עד חצות היום דלא מהני, אבל בדעת הב"ח נראה שהבין דלר"ת לא תקנו כלל את הברכה על השינון והטיול בסוכה אלא רק על האכילה שהיא עיקר הקביעות בסוכה ולכן שייך להגביל את הברכה שתפטור רק סעודה זו ולא סעודה אחרת, וכמבואר בפר"ח ביו"ד סי' י"ט שהשוחרט כמה עופות יכול לכוין שברכתו תפטור רק את העוף הראשון ולא